

Ibid. *Heu quid agat? quo nunc reginam ambire furentem. Audeat affatis? & quæ prima exordia sumat?*

Cornelius Tacit. 20. *Censet literas Tiberii ad Senaturn scriptas, quas per Addubitationem exorditur, his verbis: Quid scribam vobis P. C. aut quomodo scribam, aut quid omnino non scribam hoc tempore, Dii me Deaque pejus perdent, quam perire me quotidie sentio, si scio.*

Schemate hoc passim utitur Cicero, ut in *Ligariana*: *Itaque quo me vertam, nescio.*

Verrin. ult. *Quid agam, iudices? quo accusationis mee rationes conferam? quo me vertam?*

Pro Amer. *Quid primum querar? aut unde potissimum ordiar? aut quod, aut a quibus auxilium petam? Deorumne immortalium? populine Romani.*

Ibid. *Nec quomodo dicam, nec quomodo taceam, reperire possum, &c.*

CAPUT XXXII.

COMMUNICATIO

est deliberatio cum aliis (auditore, adversario vel iudice.) Græce dicitur *ἀνακοίνωσις*, ut Act. 4. v. 19. *Vos ipsi iudicate, an justum sit in conspectu Dei vos potius audire, quam Deum.*

(Ita Petrus & Johannes respondent Sacerdotibus & Saducais, in Concilio ipsis ne docerent in nomine Jesu interdicens. Ubi per *ἀνακοίνωσις* ipsorummet iudicium in consilium adhibent. *Quandocunque enim aut auditorem in consilium adhibemus, aut ipsos adversarios consulimus, aut cum iudicibus quasi deliberamus, hæc ipsa deliberatio dicitur Communicatio, Fab. lib. 9. c. 2.* Huc refertur *ἐπιποπὴ* permissio, cum videlicet auditori aliquid æstimandum relinquimus, ut: *Tuum est, Cesar, qui pro multis sæpe dixisti, quid nunc mihi animi sit, ad teipsum referre.* Cic. pro Dejot.)

Differt

Differt ab Addubitatione, quia hæc secum
deliberat: Illa vero cum aliis.

Exempla alia.

Matth. 22. v. 17. *Licetne censum dare Cesari, an non?*

Marc. 3. v. 4. *Licetne Sabbatho benefacere? annon?*

Luc. 7. v. 19. *Tunc es ille, qui venturus est, an alium ex-
spectemus?*

Luc. 11. v. 19. *Si ego in Beelzebub ejicio demonia, filii ve-
stri in quo ejiciunt? ideo ipsi judices vestri erunt.*

I. Cor. 10. v. 15 *Ut peritis loquor, judicate vos, quod
dico, Poculum benedictionis, cui benedicimus, nonne est com-
munio Sanguinis Christi?*

I. Corinth. 12. v. 1. 2. *De spiritualibus donis, fratres, nolo
vos ignorare. Scitis, quod gentes eratis, & ad idola muta
abripiebamini, &c.*

Cic. pro Quint. Ego pro te nunc hos consulo post tempus
in aliena re, quos tu in tua re, cum tempus erat, consulere
oblitus es. Quæro abs te C. Aquili, L. Luculle, P. Quin-
cti, M. Marcelle, vadimonium mihi non obicit quidam so-
cius & affinis meus, qui cum mihi necessitudo vetus, contro-
versia de re pecuniaria recens intercedit: postulone a Præto-
re, ut ejus bona mihi possidere liceat: an cum Romæ domus
ejus, uxor, liberi sint, domum, potius denunciem? quid est,
quod hac tandem de re vobis possit videri? Profecto si recte
vestram bonitatem atque prudentiam cognovi, non multum
me fallit, si consulamini, quid sitis responsuri: primum ex-
pectare, deinde si latitare ac diutius ludificare videatur, ami-
cos convenire, quare quis procurator sit, domum denunciare:
dici vix potest, quam multa sint, quæ respondeatis ante fieri
oportere, quam ad hanc rationem extremam ac necessariam
devenire.

Verr. 7. *Quid deinde? quid censetis? furtum fortasse aut
pradam expectatis aliquam? nolite usquequaque eadem quæ-
rere, in metu belli, furandi quis locus potest esse? etiamsi
quæ fuit in hac re furandi occasio, prætermissa est. Tum
potuit*

potuit a Leonida
vix ut adisset; fu-
t usam diceret, et
tis quidem servus;
ad supplicium ne-
ferunt: testes pub-
licetana: testis ho-
Roman. nihil pote-
t ad palum allega-
ni judicis, quid
fieri sine aliquo q-
fieri potuit? quæ-
nitis improbum
homine sceleris et
raditi, ad palum
tum inspectantibus
isti.

Pro Cæcin. Quæ-
niti homines & a-
urum, sed prim-
libras sis?

Ibid. Venio nun-
uelere. Puto
negligit iniquior
vniati, cum sanis

Pro Rabir. Tu
tempore.

Verrin. 2. Nam
suandam putatis.

Verrin. 1. Tu
non prætermittes?

De Divinat. Si
torimus: mecum
line nec per eum
natis cognita: An
verant?

potuit a Leonida nummorum aliquid auferre, cum denuncia-
vis ut adesset; fuit nunquid aliquid, & isti non nova, ne
in usam diceret, etiam alter locus, ut absolueretur, damna-
tis quidem servis, qua praedandi potest esse ratio? produci
ad supplicium necesse est: testes enim sunt, qui in consilio
fuerunt: testes publ. tabula: testis splendidissima civitas Li-
lybetana: testis honestissimus maximusque conventus civium
Roman. nihil potest, producendi sunt: itaque producuntur,
& ad palum alligantur. Etiamnum mihi expectare videmi-
ni iudices, quid deinde factum sit: quod iste nihil unquam
fecit sine aliquo quaestu atque praeda. Quid in eiusmodi re
fieri potuit? quod commodum est? Expectate facinus quam
vultis improbum: vincam tamen expectationem omnium.
Nomine sceleris conjurationisque damnati, ad supplicium
traditi, ad palum alligati, repente multis millibus homi-
num inspectantibus soluti sunt, & Leonida illi Domino red-
diti.

Pro Cæcin. Quaro, si te hodie domum tuam redeuntem
coacti homines & armati non modo limine tectoque aditum
tuarum, sed primo aditu vestibuloque prohiberint, quid
acturus sis?

Ibid. Venio nunc ad illud tuum: Non dejeci, sed non friv-
accedere. Puto te ipsum, Piso, perspicere, quanto ista sit
angustior iniquiorque defensio, quam si illa uterere: non fuerunt
armati, cum saxis & iustibus fuerunt

Pro Rabir. Tu denique Labiene, quid faceres, tali in re ac
tempore.

Verrin. 2. Nunc ego, iudices, jam vos consulo, quid mihi
faciendum putetis.

Verrin. 1. Tu Cæcili quid facies? utrum hoc tantum cri-
men pratermittes? an objicies?

De Divinat. Si tibi Q. Cæcili hoc Siculi dicerent: te non
novimus: nescimus quis sis? nunquam te antea vidimus:
Sine nos per eum nostras fortunas defendere, cujus fides est
nobis cognita: Nonne id dicerent, quod civis probare de-
berent?

Pro Sextio. *Hæc cum viderem, quid agerem iudices? Scio enim non tam mihi vestrum studium, sed meo prope vestro defuisse? Contenderem contra tribunum plebis privatus armis? Quid si in prima contentione vi tribunitia victus in foro cum multis viris bonis concidissem?*

Terent. in Phorm. Act. 1. Scen. 3. *Quid ego ex hac inopia nunc capiam, & quid tu ex ista copia?*

Horat. lib 1. Od. 12.

*Quem virum, aut heroa lyra, vel acris
Tibi sumis celebrare Clio?*

*Quem Deum? cuius recinat jocosa
Nomen imago.*

CAPUT XXXIII.

I. OCCUPATIO

est; cum tacitam animo conceptam cogitationem, quæ nobis ab aliis (*adversario, auditore vel lectore*) objici poterat, anticipamus & diluimus. Græce dicitur *προκατάληψις* sive *προβλήσις*.

(Cicero *Anteoccupationem* sive *Antepræmunitionem*, nominat lib. 3. de Orat. cum scilicet tacitæ objectioni occurrimus, vel ipsi animadvertentes quid obsit nobis, prius id diluimus, quam objici possit.)

2. Partes ejus duæ: 1. *Obiectio* sive *occupatio* in specie sic dicta: 2. *Subjectio*.

3. **OBJECTIO** sive *occupatio* proprie sic dicta est, cum quid alio dici vel objici possit, tantum proferimus.

Græce dicitur *Ἀντιθέσις* & *προβολή*. Notæ ejus plerumque sunt: *Quamquam, Quamvis, Etsi, Tametsi, Sed, At,*